

Arrest

nr. 107 322 van 25 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 april 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) en om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) en tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HENDRICKX, die loco advocaat L. LIEBENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 30 maart 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 31 maart 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 27 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest van 7 maart 2013 met nr. X de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoeker diende op 16 april 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 16 april 2013 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 16/04/2013(2)

Overwegende dat de betrokkene op 31 maart 2011 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 17 augustus 2011 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 27 juli 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 7 maart 2013 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 16 april 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een brief van de dorpsouderen naar voren brengt waarin deze de problemen van de betrokkene bevestigen waarbij opgemerkt moet worden dat het document geen datum bevat, dat het eender wanneer opgesteld kan zijn, dat de betrokkene een dergelijke brief reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat inhoud terugslaat op de de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene een medisch attest naar voren brengt van het ziekenhuis in Afghanistan waar hij een tijd verbleven zou hebben waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene een dergelijk attest reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een kopie van een diploma van zijn vader naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit document reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat het enkel is wat het is, een diploma op naam van een persoon die niet de betrokkene is. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn problemen nog actueel zijn waarbij opgemerkt moet worden dat deze verklaringen betrekking hebben op de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 16 april 2013 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Verzoeker werd hiervan dezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten (...) geboren te (...), op (in) (...) en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

1.6. Op 16 april nam de gemachtigde van de staatssecretaris tenslotte een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis).

Dit vormt de derde bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 74/6, § 1 bis, van de wet van 16 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, en artikel 74, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen door het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt besloten dat de persoon die verklaart te heten (...) geboren te(...), op (...) en van nationaliteit te zijn : Afghanistan wordt vastgehouden te

*REPATRIËRINGSCENTRUM 127 BIS Tervuursesteenweg 300 1820 STEENOKKERZEEL
REDEN VAN DE BESLISSING*

Overwegende dat overeenkomstig artikel 74/6 § 1 bis 9° de betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van Afghanistan voorzien van een geldig visum, zodat hieruit geconcludeerd moet worden dat de betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, overwegende dat de betrokkene reeds een asielaanvraag ingediend heeft, immers, de betrokkene diende op 31 maart 2011 een eerste asielaanvraag in België in die op 7 maart 2013 definitief negatief werd afgesloten door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, op 16 april 2013 diende de betrokkene een tweede asielaanvraag in België in, waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst, oordeelt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke integratie de vasthouding noodzakelijk om de effectieve verwijdering van het Belgische grondgebied te waarborgen.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie op van onbevoegdheid voor zover het beroep gericht is tegen de derde bestreden beslissing, met name de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis).

2.2. De Raad stelt vast dat de derde bestreden beslissing een maatregel van vrijheidsberoving inhoudt zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Dit wetsartikel luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Voor zover verzoeker zich met zijn vordering richt tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats, dient te worden opgemerkt dat op grond van bovenvermelde bepaling enkel een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats openstaat, zoals trouwens ook uitdrukkelijk werd aangegeven op het formulier waarmee van de derde bestreden beslissing kennis werd gegeven. Ter terechtzitting bevestigt de raadsman van verzoeker dat een beroep bij de raadkamer werd ingediend.

2.3. De Raad is bijgevolg onbevoegd om kennis te nemen van de vordering tot schorsing tegen de derde bestreden beslissing wegens gebrek aan rechtsmacht. De exceptie van onbevoegdheid is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de derde bestreden beslissing

2.4. Zowel uit de titel van het verzoekschrift als uit zijn bespreking (Verzoekschrift p. 11-15) blijkt dat verzoeker tegen de tweede bestreden beslissing enkel een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wenst in te stellen.

2.5. Artikel 39/82, §3, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§3. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.”

Aangezien het verzoekschrift niet bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend kan de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing niet aanhangig worden gemaakt zonder dat deze gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring dat gericht is tegen dezelfde beslissing.

2.6. Ambtshalve stelt de Raad vast dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, die gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, niet op ontvankelijke wijze aanhangig werd gemaakt. Ter terechtzitting beperkt de raadsman van verzoeker zich tot een verwijzing naar de schriftelijke stukken.

Het beroep is niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing.

Bijgevolg dient niet te worden geantwoord op de excepties die door de verwerende partij worden opgeworpen in haar nota met opmerkingen met betrekking tot het belang en het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3. Over de rechtspleging

3.1. Gelet op wat voorafgaat, is het beroep enkel ontvankelijk in zoverre de nietigverklaring wordt gevorderd van de beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater), thans de eerste bestreden beslissing.

3.2. Zoals voorgeschreven door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, dient verzoeker ter vrijwaring van zijn rechten van verdediging in de mogelijkheid te worden gesteld om een synthesesmemorie neer te leggen.

3.3. Ter terechtzitting gaf de raadsman van verzoeker te kennen dat *“het beter is een synthesesmemorie neer te leggen”*, waardoor het passend overkomt de zaak naar de algemene rol te verwijzen opdat de griffie de wettelijk voorziene kennisgeving zou kunnen overmaken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de tweede en de derde bestreden beslissing worden verworpen.

Artikel 2

Voor het overige wordt de zaak naar de algemene rol verwezen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN